

ความตกลงว่าด้วยการค้า

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

กับ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
(จึงต่อไปนี้จะ เรียกว่า ภาคคู่สัญญา)

ด้วยความปรารถนาที่จะเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างประชาชนแห่งประเทศทั้งสองซึ่งเคย
มีวาทะไมตรีไมตรีกันมาแต่ครั้งโบราณกาลและเพื่อประโยชน์อันดีงามของประชาชน
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้ง 3 ฉบับ ที่นายกรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศ
ได้ลงนามร่วมกัน คือ ฉบับลงวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) ฉบับลงวันที่ 4 เมษายน
พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) และฉบับลงวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 (ค.ศ. 1988)

ด้วยความประสงค์ที่จะเสริมสร้างและขยายความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศ
ทั้งสอง บนพื้นฐานแห่งการเคารพซึ่งเอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน ความเสมอภาคและ
ผลประโยชน์ร่วมกัน

จึงตกลงกันต่อไปนี้

มาตรา 1

ภาคคู่สัญญาจะส่งเสริมและขยายความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศทั้งสอง
ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและกฎข้อบังคับที่มีอยู่ในแต่ละประเทศ

มาตรา 2

ภาคคู่สัญญาจะทำการค้าระหว่างกันโดยมีเป้าหมายที่จะเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างประเทศ
ทั้งสองให้มากขึ้น รวมทั้งจะพยายามแก้ไขอุปสรรคในทางการค้า เพื่อทำให้การค้าระหว่างประเทศ
ทั้งสองอยู่อย่างราบรื่นเท่าเทียมกันเท่าที่สมควรจะกระทำ

/มาตรา 3. . . .

มาตรา 3

ภาคีสัญญาจะประสาทาให้แกกันซึ่งมลประคิบัติอย่างชาติที่ำได้รับอนุเคราะห์ซึ่งในส่วนที่
เกี่ยวกับภาษีศุลกากร ภาษีและค่าการอื่น ๆ ตลอดจนพิธีศุลกากรเกี่ยวกับการนำเข้าและการส่ง
คืนค่าออกจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง

บทบัญญัติในวรรคนี้จะไม่นำมาใช้กับประโยชน์ การยกเว้นและ เอกสิทธิ์ซึ่งภาคี
สัญญาประสาทาหรือจะประสาทาแก่ประเทศซึ่ง เข้าร่วมกับภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดในสหภาพศุลกากร
เขตการค้าเสรีหรือสมาคมส่วนภูมิภาค เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ก่อนแล้ว หรือที่อาจจะ
ก่อตั้งขึ้นในอนาคต รวมทั้งประเทศที่สามภายใต้ความตกลงเพื่อการเว้นภาษีอากรหรือเพื่อการยกเว้น
ภาษีซึ่งกันและกัน

มาตรา 4

เพื่อให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการค้าและอุตสาหกรรมระหว่างประชาชนประชาชนประชาชนลาว
ในฐานะที่เป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด จึงเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีดินแดนติดต่อกัน มีความสัมพันธ์
ใกล้ชิดมาเป็นเวลายาวนาน และไม่มีทางออกสู่ทะเล รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยตกลงจะให้สิทธิ
พิเศษทางศุลกากรแก่สินค้าที่มีถิ่นกำเนิดในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวตามบัญชีที่
ศุลกากร ซึ่งฝ่ายไทยจะแจ้งให้ทราบ

การให้สิทธิพิเศษทางศุลกากรตามวรรค 1 นี้ รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
จะพิจารณาปรับปรุง เพื่อความ เหมาะสมตามที่เห็นสมควร

มาตรา 5

ภาคีสัญญาได้กำหนดรายการสินค้าขาออกประเทศหลักของสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาวไปยังราชอาณาจักรไทย ไว้ในบัญชี "ก" และรายการสินค้าประเทศหลักของราชอาณาจักร
ไทยไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวไว้ในบัญชี "ข" ที่แนบอยู่กับความตกลงนี้

/มาตรา 6. ...

มาตรา 6

การค้าเป็นการค้าระหว่างภาคีสถูจะต้องปฏิบัติโดยวิธีหรือองค์การที่จัดรับอนุญาตให้ทำการค้าเข้า-ส่งออกทางสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับบรรดาวิธีหรือองค์การที่จัดรับอนุมัติจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยภายใต้เงื่อนไขของความตกลงนี้

การกำหนดราคาสินค้าที่ปฏิบัติโดยความตกลงร่วมกันของวิธีหรือองค์การของสองฝ่ายในขณะที่ทำสัญญาซื้อขายผูกพันกัน บนพื้นฐานราคาในตลาดสำคัญของโลก และ/หรือ ราคาในตลาดสำคัญของภูมิภาค

การชำระเงินระหว่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับราชอาณาจักรไทยจะปฏิบัติด้วยเงินตราต่างประเทศทุกครั้งที่แลกเปลี่ยนได้โดยเสรี โดยผ่านธนาคารที่จัดรับมอบหมายจากรัฐบาลของแต่ละฝ่าย

มาตรา 7

เพื่อความ เป็นระ เที่ยง เรียบร้อยในการค้าเป็นการค้าชายแดนระหว่างกัน ภาคีสถูจะเห็นควารางจะ เที่ยง เกี่ยวกับการค้าชายแดนระหว่างสองประเทศที่ชัดเจนและเหมาะสม สะดวกแก่การคุ้มครอง และตรวจตราความค้ำขายแดนของสองฝ่าย เ้าเข้าที่ประจำด้านชายแดนแต่ละแห่งของสองประเทศจะไว้หับปะ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นด้านปัญหาในทางปฏิบัติ เกี่ยวกับความร่วมมือกัน

มาตรา 8

ทุก ๆ หกเดือนภาคีสถูจะหาให้คณะทำงานร่วมของฝ่าย หบปะกัน เพื่อตราลอบผล การปฏิบัติและวางนัลกำหนดรายละเอียดสำหรับระยะเวลาเกี่ยวกับพิธีสินค้า ปริมาณและมูลค่าที่เข้าไปตามบทบัญญัติของความตกลงและสภาพความเป็นจริงของตลาด หากเกิดการขาดดุลการค้า ภาคีสถูจะหาหามาตรการแก้ไขร่วมกันอย่างเหมาะสม

ในกรณีจำเป็น ภาคีสถูจะหาทั้งสองฝ่ายจะมีการประชุม เพื่อปรึกษาหารือและแก้ไขปัญหาคืออาจจะ เกิดขึ้นในขอบเขตของความตกลงนี้ให้คำมการร้องขอจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

/คณะผู้แทน. . .

คณะผู้แทนการค้าระดับรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศจะพบปะหารือกันปีละครั้ง โดยหมอบเรียม
กันเป็นเจ้าภาพ เพื่อปรึกษาหารือ ประเมินผล ทิวาพาณิชย์เอกชนของคณะทำงานร่วม และแสวงหา
หนทางในการแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตของความตกลงนี้ งานที่มีที่มีความจำเป็นรีบด่วน
คณะผู้แทนการค้าระดับรัฐมนตรีทั้งสองฝ่ายอาจนัดหมายเพื่อพบปะหารือกัน เป็นกรณีพิเศษ

มาตรา 9

ความตกลงนี้จะมีผลบังคับใช้นับแต่วันลงนามกันเป็นต้นไป และจะมีผลบังคับใช้สำหรับ
ระยะเวลา 1 ปี ที่ซึ่งจะได้รับการขยายต่อไปโดยอัตโนมัติ ระยะเวลาโดยอัตโนมัติ จนกว่าจะสิ้นสุด
โดยภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแจ้งยกเลิก เป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าเป็นเวลา 3 เดือน

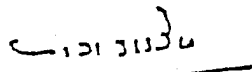
หากรัฐบาลฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแจ้งร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร ความตกลงนี้อาจจะได้รับการ
แก้ไขโดยความเห็นชอบของทั้งสองฝ่าย

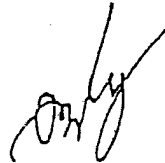
เมื่อความตกลงนี้มีผลบังคับใช้ ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งลงนามกันที่นครเวียงจันทน์ เมื่อวันที่ 1
มิถุนายน พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) จะเลิกใช้บังคับ

ทำที่ กรุงเทพฯ วันที่ 20 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2534 (ค.ศ. 1991)
เป็นสองฉบับ แต่ละฉบับเป็นภาษาไทยและภาษาลาว ทั้งสองฉบับมีคุณค่าเท่าเทียมกัน

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว

(นายอรรถ การสิน)

(ท่านคำมูย แก้วบัวชะหา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าและท่องเที่ยว

บัญชี "ก"

รายการสินค้าขาออก ประเภทหลักของกิจการของรัฐประหารปีโดยประชาชนลาว
ส่งไปยังราชอาณาจักรไทย

1. ประเภทไม้และหวาย

1.1 ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ไม้ ไม้ตะ เค้าอี้ (เฟอร์นิเจอร์)

1.2 ไม้สำเร็จรูป (ไม้ขัด ไม้โรเนียร์ ไม้กะลา ไม้ป่าเก)

1.3 ผลิตภัณฑ์หวาย

1.4 ไม้แผ่นและผลิตภัณฑ์ไม้แผ่น

2. ประเภทถักทอ

2.1 งา กะหุ้ง ลูกเท้า มะเขือเทศ

2.2 เครื่องปาหองนา (เครื่อง ถายาน ไม้ลมนะหว่างกันพาด ขางลบ สวมโพร)

2.3 ปาน ฝ่าย จ้า

2.4 ไม้ค้ำฝ่าย ไม้ค้ำจ้า

3. ประเภทสัตว์เลี้ยง

3.1 วัว คาว

3.2 เนื้อสัตว์

4. ประเภทอุตสาหกรรม

4.1 หลังคาฟ้า

4.2 ไม้ซาก

4.3 ทลอม

4.4 ต้านกบ

4.5 เครื่องกลดกรรม

4.6 สินค้าอื่น ๆ ที่ไม่จัดระเบียบการนำเข้าของประเทศไทย

รายการสินค้าประเภทหลักของราชอาณาจักรไทยส่งไปยังสาธารณรัฐประชาชนลาว
ประเภทขมวลาว

1. ประเภทอาหารและเครื่องดื่ม
  - 1.1 ข้าว
  - 1.2 น้ำตาล
  - 1.3 อาหารกระป๋อง
  - 1.4 บงกุหลาบ
  - 1.5 เครื่องบริโภคอื่น ๆ
2. ประเภทยานพาหนะ
  - 2.1 รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ รถจักรยาน
  - 2.2 ฮีลิ่ง (รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ รถจักรยาน)
  - 2.3 หม้ออาห (แบบเคลื่อน)
3. ประเภทเครื่องมือ และอุปกรณ์ก่อสร้าง
  - 3.1 รถสำหรับใช้ในทางการก่อสร้างต่าง ๆ
  - 3.2 วัสดุก่อสร้างอื่น ๆ
  - 3.3 เหล็กเส้น
4. ประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร
  - 4.1 รถไถนา รถฉนต้น
  - 4.2 เครื่องสูบน้ำ
  - 4.3 ยานพาหนะสัตว์
  - 4.4 อาหารสัตว์
  - 4.5 เครื่องมือและฮีลิ่งการเกษตร

5. ประเภทสินค้าทั่วไป

5.1 เครื่องกีฬา

5.2 เสื้อผ้า นุ่งห่ม เครื่องนุ่งห่ม

5.3 ผ้าห่ม

5.4 เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องประดับ

5.5 สินค้าหัตถกรรม

5.6 เครื่องใช้

5.7 ยารักษาโรค

5.8 สินค้าอื่น ๆ ที่ไม่เข้าข่ายระเบียบการส่งออกของประเทศไทย